

ЦИЈЕНА:

За Црну Гору на годину 8 перпера, на по године 4 перпера
 За Аустро-Угарску Босну и Херцеговину на годину 12 перпера на по године 6 перпера.
 За све остале земље годишње 20 франака у злату, на по године 10 франака у злату.

Преплата се прима само у годишњим и полугодишњим роковима. Поједини број 20 пара за Црну Гору, — за Иностранство 25. пр.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Власник: Државна Штампарија

Излази суботом

Одговорни уредник: Д-р Иво Јовић

СЛУЖБЕНИ ДИО

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

Проглашујемо и објављујемо свима и свакоме, да је Народна Скупштина рјешила и да смо Ми потврдили и потврђујемо:

ЗАКОН

О

Државном зајму

Члан 1.

Одобрава се уговор о зајму, склопљен између Краљевске Владе и Ћ. кр. повлашћеног општег аустријског Земљишног Кредитног Завода у Бечу, који гласи:

„За потпомагање домаћих пољопривредника давањем јефттиних хипотекарних зајмова, као и ради продужења радова предвиђених законом о државном зајму од 12. јуна 1909. год., Краљ Црногорска Влада закључује државни зајам од номиналних 3¹/₂ милијона аустријских круна, валуте заведене аустријским законом од 2. августа 1892 год. (Лист државних закона број 126) — 3¹/₂ милијона перпера — валуте заведене црногорским законом о државном новцу од 4. децембра 1910. године, од којег се износа имају употребити 2¹/₂ милијона круна искључиво за хипотекарне зајмове, а остатак за поменуте радове.

Утврђење броја обезвница, на који се овај закон дијели, као и утврђење номиналног износа обезвница, оставља се у вишавности Министра Финансија.

Зајам носи интерес од 5% годишње, све док се било извлачењем обезвница, било отказом, зајам поништи.

Обезвнице овог зајма и њихови купони ослобођени су трајно и без поговора од сваког садашњег и будућег црногорског пореза и ма каквих такса и дажбина.

Сума потребна за интерес и амортизацију овог зајма има се уносити у годишњи буџет државних расхода. Сувише, за обезбједу овог зајма заједно са интересом дају се за све вријеме докле зајам траје, без поговора као гаранција са првјенственим правом: укупни приходи од царина и царинских споредних такса, као и од монопола соли и цигар-папира, и то у износу, који преостаје по одбитку годишњег ануитета од 360.000 круна, потребног за службу црногорског зајма од 1909. год.; према томе не може се никојем другом повјериоцу Црногорске Владе уступити првјенствено право на те приходе пред садашњим зајмом.

Обезвнице, које још нијесу извучене, могу се по вриједности одређеној од Министра Финансија, употребити у Црној Гори за војно-женидбене и друге кауције као и за пупилне масе.

Извучене обезвнице и доспјели купони, који још нијесу застарели, примаће се по пуној номиналној вриједности на свима црногорским државним благајницама у исплату пореза, такса и других дажбина, које се дугују држави.

Плаћање интереса врши се полугодишње 2. јануара и 1. јула (по н. к.) сваке године по предаји односног купона, по вољи власника:

у Бечу, у аустријским крунама, код Ћ. кр. повлашћеног општег аустријског Земљишног Кредитног Завода, или на Цетињу, у црногорским перперима, код Главне Државне Благајне.

Тако исто врши се исплата извучених или отказаних обезвница, по вољи власника:

у Бечу, у аустријским крунама, код Ћ. кр. повлашћеног општег аустријског Земљишног Кредитног Завода,

на Цетињу, у црногорским перперима, код Главне Државне Благајне, и то по предаји обезвница са талоном и свима купонима који послје рока исплате више не важе. Износ купона који недостају, одузеће се од капитала обезвнице.

Свака обезвница снабђена је са извјесним од Министра Финансија одређеним бројем полугодишњих купона и са једним талоном; кад доспије за исплату и најпослије издати купон, издаће се уз

предају талона на рачун Црногорске Владе нов купонски табак.

Исплата овога зајма вршиће се у номиналној вриједности за 50 година посредством полугодишњих извлачења на основу приложеног плана вучења.

Извлачење обезвница бива 1. децембра и 1. јуна (по н. к.) сваке године на мјесту, гдје Министар Финансија одреди, а у присуству јавног билежника.

Бројеви извучених обезвница имају се одмах по извлачењу објавити у листовима, које означи Министар Финансија.

Исплата капитала извучених обезвница извршиће се о првом року, који је за исплату купона утврђен, и од тада престаје извучена обезвница носити даљи интерес.

Прије 1. јануара 1922. године не може се приступити нити конверсији овог зајма, нити појачаном извлачењу обезвница, нити потпуном отказу.

Купони обезвница овога зајма застаревају за 5 година (од дана кад им је био рок исплате), а извучене обезвнице за 30 година послје рока за њихову исплату.

Овај зајам примиће потпуно на 8 дана пошто обезвнице буду готове, Ћ. кр. повлашћени општи аустријски Земљишни Кредитни Завод по курсу од 98% заједно са текућим интересом, и ставиће чисти износ од тога на кредит рачуна, који ће се отворити Црногорској Влади и који ће носити 3% годишњег интереса, са којег ће рачуна Црногорска Влада потребне суме постепено и по потреби подизати. О намјераваном подизању има се Земљишни Кредитни Завод уз назнаку износа 14 дана раније извјестити.

Текст и облик обезвница одредиће се споразумно са Земљишним Кредитним Заводом.

Израда обезвница, о чему ће се старати Земљишни Кредитни Завод, као и исплата садашњих и евентуалних будућих аустријских такса на обезвнице и купоне, бива на трошак Црногорске Владе.

Цијела служба око обезвница заједно са бригом око њихова извлачења, повјерава се за све вријеме докле зајам траје, Земљишном Кредитном Заводу, коме ће Црногорска Влада у накнаду за трошкове око тога, даги истовремено са исплатом сваког ануитета још и износ од 1% тога ануитета.

Црногорска Влада је дужна тачно 1. јуна и 1. децембра сваке године (по н. к.) уплатити на Главној Благајни Земљишног Кредитног Завода за исплату интереса и амортизације износ од аустријских круна 95.725 (деведесет пет хиљада седам стотина двадесет и пет круна); затим горе поменути износ од 1/4% овога ануитета и најпослије износ такса, који ће Земљишни Кредитни Завод сваки пут означити. У случају одоцњења исплате којег дужиног износа, имају се Земљишном Кредитном Заводу платити 6% затезних камата. На 2. јануара 1962. год. ануитет износи круна 38.012.52.

Земљишном Кредитном Заводу дају се овим изрично и без поговора као гаранција сви приходи од царина и царинских споредних такса, као и од монопола соли и цигар папира, који већ служе као покриће за горепоменути зајам из 1909. год.; и у случају да Црногорска Влада изостане само са једном исплатом, Земљишном Кредитном Заводу даје се право, да се наплати из заложених прихода, у колико преостају по одбитку годишњег ануитета од 360.000 кр. потребног за службу зајма из 1909. год., и у опште да сва законита средства примијени, да дође до наплате која му припада.

Утврђује се, да је за овај уговор о зајму, као и за обезвнице, њемачки текст мјеродаван“.

Члан 2.

Првјенствено се из чистог приноса од овога зајма изузима сума од 2¹/₂ милијона перпера за оснивање Хипотекарне Банке, у смислу правилника који ће Министар Финансија прописати.

Рад око оснивања Хипотекарне Банке, има се отпочети одмах по ступању овог закона на снагу.

Члан 3.

Рачун о утрошку овога зајма подијеће Краљевска Влада како Народној Скупштини, тако и Главној Државној Контроли.

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу кад га Краљ Господар потпише, и тада престаје важити одредба члана 14. Закона о државном зајму од 12. јуна 1909. год. односно изумирања 600.000 перпера за оснивање Хипотекарне Банке.

Препоручујемо свима Нашим Министрима, да овај закон обнародују и о извршењу се његовом старају, властима пак запозивијемо да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покуравају.

Цетиње, 8. децембра 1911 г.

НИКОЛА с. р.

(М. П.)

Видио и ставио државни печат:

Чувар државног печата,
 Министар Правде,
 Заступник Министра Просвјете и Црквенијех Послова,
 Мило Дожић с. р.

Предсједник Министарског Савјета,

Д-р Ј. Томановић с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,

М. Букановић с. р.

Министар Војни,

Бригадир сардар Ј. Вукотић с. р.

Министар Правде,

Заступник Министра Просвјете и Црквенијех Послова,
 М. Дожић с. р.

Министар Финансија и Грађевина,

Ф. Јерговић с. р.

Министар Иностранних Дјела,

Д. Греговић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

тај приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

за секретара прве класе управног одјељења министарства унутрашњих дјела, Петра Ј. Вујовића, досадашњег контрактуалног секретара истога министарства, са годишњом платом од двије хиљаде и четри стотине (2400) перпера,

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 9. децембра 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,

М. Букановић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, а на основу члана 40. закона о пословном реду у Државном Савјету, одобрили смо и одобравамо рјешења Државног Савјета од 1. овога мјесца, под бројеве: 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227. и 228. донесена на основу тач. 7. члана 120. Устава, која гласе:

да се: Јако Петров Клезнор, турски поданик из Клезне, са фамилијом; Косто Филипов Јанковић, турски поданик из Драча, са фамилијом; Нико Симов Радиновић, турски поданик из Враке, са фамилијом; Антоније Стеванов Дочи, турски поданик из Скадра;

Нуш Паљок Туша, турски поданик из Скадра, са фамилијом;

Лампо Горовић, турски поданик из Бера, са фамилијом;

Ђок Лоров Курбини, турски поданик из Скадра, са фамилијом;

Петар и Божо браћа Радиновићи, турски поданици из Враке, са фамилијама;

Нико и Ристо браћа Кликови, турски поданици из Враке, са фамилијама; и

Паљок Петров Кољпањич, турски поданик, са фамилијом, — изузетним путем, прима у црногорско држављанство.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 26. новембра 1911. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,

М. Букановић с. р.

Преплата се шаље поштанском упутицом непосредно администрацији „Глас Црногорца“ на Цетиње, а коме је наручије, г. Вељу Рамадановићу, к. и. агенту у Котор. Дописи се шаљу Уредништву. Рукописи се не враћају. Огласи се шаљу администрацији и наплаћују се: за сваку ријеч или број од пет цифара из петат слова по 4 паре за први пут, а за сваки даљи пут по 2 паре, из виших слова сразмјерно више.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, а на основу члана 40. закона о пословном реду у Државном Савјету, одобрили смо и одобравамо рјешења Државног Савјета од 1. овога мјесца, под бројеве: 277, 299, 307, 354, 359, 361 и 362. донесена на основу тач. 7. члана 120. Устава, која гласе:

Да се: Магдалена Цверовићева, учитељица, турска поданица;

Михаило Куртовић, учитељ, турски поданик из Пријепоља, са фамилијом;

Матија Симоновић, турски поданик из Скадра;

Гега Марк Гега, са фамилијом, турски поданик;

Јеремија Радичевићева, учитељица, турска поданица;

Анђел Бушати, турски поданик из Скадра; и

Атанасије Костић, турски поданик из Скадра, са фамилијом, — изузетним путем, прима у црногорско држављанство,

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 26. новембра 1911.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела

М. Букановић с. р.

— 6. децембра ове године отворена је и предата јавном саобраћају телефонска станица на Даниловграду.

Врши ограничену службу.

П. т. Број 13785/1418. Из Поштанско-Телеграфског Одјељења Министарства Унутрашњих Дјела 7. децембра 1911. г. на Цетињу.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Његово Величанство Краљ Господар отпутовао је јуче својим аутомобилом у Никшић.

— Никољ-дан, имендан Њ. В. Краља Господара и ове године прослављен је на свечан начин како на Цетињу, тако и у цијелој земљи.

Још у очи Никољдана пријестоница је била окићена заставама и тробојкама. Како је било вријеме веома лијепо и пријатно као да није зима, то је пријестоница била врло жива и препуна свијета.

Свечана архијерејска служба с благодарјењем тога дана вршена је у манастирској цркви у присуству: Њихових Краљевских Височанстава: Књаза Нашљедника и Нашљеднице, Књагиње Наталије, Књагињица Ксеније и Вјере и Књаза Петра. Благодарјењу су присуствовали и дипломатски кор у гала униформе, министри и великодостојници, генералитет с официрским кором, народни посланици, чиновници и грађанство оба пола, а на јектенија је одговарало пјевачко друштво „Његош“.

Када је свршено благодарјење и чланови Краљевског Дома изашли из Двора, са Табље су заградували топови, те је настало честитања у цркве. Примане честитања вршена је у великој сали на првом спрату у Двору. Његово Величанство Краљ Господар примао је честитања окружен члановима Краљевског Дома у присуству Краљевске Владе. Примане је ишло овим редом: прво су приступили чланови овдашњег дипломатског кора са госпођама — њих је предводио доајен г. барон Никола Сквити ди Палермити е Гуарна, а до-

пратио их је и испратио из салона маршал Двора г. Славо Рамадановић, пошто су поднијели топле своје честитке и са Краљем Господарем и са члановима Краљевског Дома провели у краћем разговору; послје је приступили народни представници, које је предводио председник Н. Скупштине г. Јован С. Пламенац, поздравивши Његово Величанство нарочитим говором, који су посланици, окружив Краља Господара, бурним усклицима пропратили; за тим је даље примање ишло по нарочито прописаном церемонијалу и трајало је све до 11^{1/2} сати, за које је све вријеме музика свирала пред Двором. Када је завршено честитање Њ. В. Краљ Господар, окружен Краљевском Породицом, изашао је на балкон, одакле је посматрао војску, која је на челу музике крај Двора дефиловала. Иза тога у дворској капели држано је благодарење поводом имендана Њ. Им. Величан. Руског Цара у присуству Краљевске Породице, Краљевске Владе, царско-руског посланика са персоналом и руским официрима, француског, инглеског, србијанског и бугарског посланика и грчког отправника полова у пуној паради, државних великодостојника и официрског кора. За вријеме благодарења била је пред дворском капелом постројена војска. Са благодарења се пошло у руско посланство на честитање. На честитању је био Њ. В. Краљ Господар са Њиховим Краљем. Височанствима Књазом Нашљедником, Књазом Миркоми Књазом Петром. Том приликом је Њ. В. Краљ Господар за вријеме закуске наздравио Њ. Им. В. Руском Цару, Русији и руском народу, нашта је царско-руски посланик г. С. Арсењев одздравио Њ. В. Краљу Господару, Краљевској Породици и Црној Гори. Њ. В. Краљ је у десној руци држао руску маршалску палицу.

Послије подне свирала је музика у парку, а у вече је била варош освјетљена. У Зетском Дому давала се свечана представа „Бој на Косову“.

У Двору је био сјајан бал, на коме су били чланови дипломатског кора, Краљевска Влада, Његово Високопреосвештенство г. Митрополит, државни великодостојници и многе угледне личности. Када су се гости окупили у великом салону Њ. В. Краљ Господар, водећи под руку Њ. В. Краљицу, окружен Краљевском Породицом, појавио се међу њима, поздравио их је и одржао серкл, послје чега је настала играња, у којој су узели учешћа и Њ. В. Краљ Господар и Краљевска Породица. Играња је трајала у најбољем расположењу до поноћи, када је била сервирана обилна закуска, послје чега је играња опет продужена и трајала до близу 2 сата по поноћи, када су се гости разишли у најбољем расположењу.

Тога дана Њ. В. Краљ Господар је добио велики број честитака како из земље, тако и са стране. Честитали су му и сви страни владари.

— У недјељу је Њ. В. Краљ Господар посетио представу Н. Позоришта „Ајша“, којом су приликом у дворској ложи били и посланици: њемачки, турски и бугарски, и изволио је до краја представе остати, удостојив своје високе пажње игру истакнутих приказивача.

— Његово Краљ. Височанство Књаз Нашљедник био је у четвртак у лову на Скадарском Језеру и истог дана се у вече повратио на Цетиње.

— И у четвртак су Њихова Краљ. Височанства Књаз Нашљедник и Књагиња Нашљедница у своме Двору за своје госте приредили представу, када су чланови Краљ. Црногорског Н. Позоришта приказивали

познату руску комедију од Мјасницког „Чикина Кућа“, која је на високе госте учинила веома пријатан утисак. Послије свршене представе била је закуска.

ЗАПИСНИК

II РЕДОВНЕ СЈЕДНИЦЕ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ КРАЉЕВИНЕ ЦРНЕ ГОРЕ

држане 1. децембра 1911. год.

председавао: председник,
Јован Пламенац.
Секретар,
Алекса Чукић.

Присутни су били сва г.г. Министри осим г. Министра Војног.

Сједницу је отворио Јован С. Пламенац у 10 часова прије подне.

Прочитани су и без примједбе усвојени записници I. и II. претходног састанка, као и I. редовне сједнице.

Прочитане су у изводу молбе и жалбе: Маринка Шуковића с друштвом из Колашина, Мата Б. Перућице с Велимља, Ђорђија Стевановића из Кртола, капетана Николе Анђелића из Поља, Стане Б. Божовића из Подгорице, Јока Н. Вујановића с Љуботиња, Мићуна Павићевића с Цетиња, удовице Риста Лековића из Шарана, Велике Ј. Милић с Цетиња, Божа Лакићевића с друштвом из Требањева, Јована Д. Ковијанића из Мораче, Милоша М. Ашанина из Ускока, Миле Ђ. Пеловића из Никшића, Ника В. Јовановића из Бијелопавлића, Пауна М. Вујшевића с Орахова, Јована Грчића из Никшића, Митра Ст. Макчића из Бара, Пера Поповића с Његуша, Тодора Павићевића и др. из Бара, Музичког Удружња у Бару, Ива Ј. Вулековића с друштвом из Бољевића, Блажа Вучковића из Улциња, Ника В. Милошевића из истог мјеста, Тодора Комненића из Опутне Рудине и Марије Јунг с Цетиња; а у целисти прочитане су телеграфске жалбе Маринка Шуковића с друштвом из Мораче и Мата Бл. Перућице из Никшића. Ове молбе и жалбе упућене су одбору за исте.

За тим су прочитане телеграфске честитке и то: капетана Стевана Марнића с друштвом из Лијеве Ријеке, Вучића Поповића из истог мјеста, Секуле Штекића такође из истог мјеста, Јанка Спасојевића из Подгорице, Блажа Беговића с друштвом из Загарача и Ђура Ђурановића из Мартинића.

Прочитана је телеграфска жалба Петра Злопаше с друштвом из Никшића, коју је узео за свој приједлог народни посланик Јово Голијанин, те је као таква и упућена на проучавање одбору за приједлоге посланичке.

Прочитани су извјештаји одсека о избору чланова за Финансијски Одбор, у који су ушли: Живко Драговић, Јанко Милић, Сава Кривокајић, Ђуро Вучинић, Јово Голијанин, Блажо Анђелић, Душан Вукотић, Божо Вујшевић и Шако Филиповић.

Прочитани су девет указа Његова Величанства Краља Господара, којима је овлашћен Министар финансија, да може поднијети Скупштини на рјешење законске приједлоге: о измјенама и допунама у закону о порезу, о државном зајму, о повећању буџетске партије 113, о повећању партије 166. буџета, о помоћи Величанима, о повећању 128. партије буџета, о повећању кредита одобреног у 142. партији буџета о повећањима кредити одобреных у партијама: 32., 81., 157., 154 и 174., као и о повећању партије 32., позиције 1. буџета за 1911. године. Читање указа саслушано је стојећи и попраћено је бурним: Живко Краљ!

Прочитани приједлози законски упућени су на проучавање Финансијском Одбору осим приједлога закона о измјенама и допунама у закону о порезу, а овај је по приједлогу председника Пламенца упућен нарочитом одбору.

Прочитане су три молбе, за одсуства посланичка, и то: Ива Ђуровића за 40 дана, Пера Јовановића за неизвесно вријеме и Јанка Милића за 10 дана, — што им је Скупштина и одобрила.

Пријешло се на дневни ред: избор анкете за извињање оспорених мандата.

По овом питању поведена је подужа дебата, у којој су учествовали: председник Јован С. Пламенац, Сава Вулећић, Блажо Анђелић, Раде Радовић, Живко Драговић, Лабуд Гојнић, Јоко Гојнић, Јанко Тошковић, министар правде Мило Дожић, министар унутр. дјела Марко Ђукановић и Душан Вукотић. — послје чега је Скупштина овластила свог председника, да он предложи чланове анкете, што је он и учинио, преджививши: за капетанију зетску Јована Мемедовића, Миласаву Шаковића и Андрију Јовићевића, а за капетанију липовску Радла Стаматовића, Новицу Николића и Петра Рамовића.

Даље, председник Пламенац изнио је на рјешење и питање о извињању изборних неправилности у капетанијама љешанској и братоножијској.

Сава Вулећић је за то, да изборне неправилности у капетанији љешанској извиди надлежни обласни суд, док код већ постоје списи о том.

Председник Пламенац противан је приједлогу Вулећићеву, те предлаже а Скупштина усваја, да иста анкета извиди и неправилности у капетанијама љешанској и братоножијској.

Сједница је закључена у 11^{1/2} часова прије подне, а друга ће се накнадно заказати.

Секретар,
Алекса Чукић. Председник,
Јован Пламенац.

ЗАПИСНИК

III РЕДОВНЕ СЈЕДНИЦЕ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ КРАЉЕВИНЕ ЦРНЕ ГОРЕ

држане 4. децембра 1911. год.

председавао: председник,
Јован Пламенац.

Секретар,
Сава Драговић.

Присутни су били сва г.г. Министри осим г. Министра Финансија.

Сједницу је отворио председник Јован С. Пламенац у 9 часова прије подне.

Прочитан је и без примједбе усвојен записник претходне сједнице.

Прочитане су у изводу и упућене надлежном одбору молбе и жалбе: Јова П. Бећановића из Служа, Мулете Р. Вуксановића с Бијоча, Драгише М. Добрашиновића из беранске нахије, Петра К. Томашевића с Велимља, Душана Иличковића с Цетиња, Стевана Г. Бојовића из Краља, Милоша Р. Марковића с Цетиња, Милице М. Влаховића из Роваца, Косте Костића с Цетиња, Драга С. Митровића из Улциња, М. Булатовића из Драча и Радована Новићевића из Плава.

Прочитане су двије телеграфске жалбе: Стева Ђурановића и Стефа Паловића, које су такође упућене одбору за молбе и жалбе на проучавање.

Председник Јован С. Пламенац саопштио је, да су одбор за проучавање законског приједлога о измјенама и допунама у закону о порезу ушли: Милета Гаранчић, Петар Војводић, Вуко Кривокајић, Вукашин Божовић, Никола Шпадијер и Јоко Гојнић, које је одбор избрао себи за председника, а за секретара Николу Шпадијера.

Послије примједбе Сава Вулећића и Лабуда Гојнића о утврђивању дневног реда, као и одговора председника Пламенца, — пријешло се на дневни ред: начелан претрес пројекта закона о државном зајму.

Послије начелних говора: Министра-Председника д-ра Лазара Томановића, који је заслужио Министра Финансија, Сава Вулећића и Министра Војног Јанка Вукотића, Скупштина је усвојила приједлог закона о зајму са 52 гласа.

У специјалном претресу примљени су без измјене чланови: 1., 3. и 4. по пројекту, а чл. 2. по извјештају одборском, а послје говора Сава Вулећића и Јока Гојнића.

За овим је и на коначном гласању усвојен пројекат закона о државном зајму са 48 противу 4 гласа.

Сједница је закључена у 12 часова, а друга је заказана за сутра у 2 часа послје подне с дневним редом, претрес пројекта закона о измјенама и допунама у закону о порезу

Секретар,
Сава Драговић. Председник,
Јован Пламенац.

ЗАПИСНИК

IV РЕДОВНЕ СЈЕДНИЦЕ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ КРАЉЕВИНЕ ЦРНЕ ГОРЕ

држане 5. децембра 1911. год.

председавао: председник,
Јован Пламенац.

Секретар,
Алекса Чукић.

Присутни су били сва г.г. министри осим г. Министра Војног.

Сједницу је отворио председник Јован С. Пламенац у 2 часа послје подне.

Прочитан је и без измјене примљен записник претходне сједнице.

Молбу Душана Иличковића, прочитану у изводу на претходној сједници, узео је за свој приједлог Раде Радовић, па је, као таква, упућена на проучавање одбору за приједлоге посланичке.

Прочитане су у изводу и упућене надлежном одбору молбе и жалбе: Јоша Н. Поповића с Цетиња, Милице П. Рубежић с Плана и Петра Стојановића с друштвом из Бара.

Молбу Ђура И. Алексића узео је за свој приједлог посланик Јоко Гојнић, те је, као таква, прочитана у целини и упућена одбору за приједлоге посланичке на проучавање.

Пријешло се на дневни ред: начелан претрес пројекта закона о измјенама и допунама у закону о порезу.

Извјестилац Петар Војводић прочитао је одборски извјештај, којим је пројекат примљен и у начелу и у појединостима.

Послије начелних говора: Вуко Кривокајић, извјестилац Петра Војводића и Тодора Булајића пројекат је примљен у начелу са 46 против 2 гласа.

Пријешло се на специјалан претрес.

Гл. I., II., IV., V., VI., VII. и VIII. примљени су једногласно по пројекту без дебате, као и чл. III., код ког су говорили Вуко Кривокајић и извјестилац Војводић.

И на коначном гласању пројекат је примљен са 44 против 2 гласа.

Сједница је закључена у 3 часа послје подне, а друга ће се накнадно заказати.

Секретар,
Алекса Чукић. Председник,
Јован Пламенац.

КЊИЖЕВНОСТ, УМЈЕТНОСТ, ПРОСВЈЕТА

„Бранково Коло“ ће излазити. Као што је познато, још прије седамнаест година покренуто је у Сријемским Карловцима књижевни лист „Бранково Коло“ омиљени српски писац П. Марковић Адамов. Послије његове смрти овај лист су прихватили његови наслједници и они га издавали, а уређивао га је професор Милан Будисављевић. Како је с дана у дан лист све горе ишао, то се син Адамова, Бранко, одлучио да га обустави, што је било и објављено. Сад се опет јавља, да се лист неће обустављати, јер су се многи угледни Срби у Војводини заузели, да не дође до престанка овога листа. И тако ће „Бранково Коло“ наставити своје излагање, чему се од срца радујемо. Узви с овим у листу ће се извршити знатне реформе, које ће несумњиво учинити, да лист буде бољи и напреднији. Како се и конач године приближује, то је и најзгодније да се претплата на овај лист врши, те бисмо га зато најтоплије свакоме препоручили, јер листу од те помоћи опстанак зависи. Код нас има знатан број људи, који неће осјетити ако и за „Бранково Коло“ што одвоје, а међутим учиниће много, да се један српски лист одржи у крајевима гдје је некад била поносна српска Војводина, а сада туђин господари.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Одликовања. Њ. В. Краљ Господар о Никољдану одликовао је: г. Душана Грегорића, министра спољних послова, Даниловим орденом II степена; г. Милана Павловића, секретара министарства спољних послова, Даниловим орденом V степена и златном медаљом; и г. Ника Иваншевића, благајника министарства спољних послова, сребрном медаљом.

Министарске вијести. Г. Филип Јерговић, министар финансија, тешко је оболио од јаког назеба и не напушта постелу.

Из Цариграда. Пишу нам: Избор митрополита Гаврила извршен је био 1. децембра у пуној сједници Св. Синода Васељенске Патријаршије. За њега је гласало девет Синодала, за Дребареког епископа Варнаву два а један дао бијелу цедуљу. Хиротонисање новог рашко-призренског митрополита слиједило је одмах у недјељу 4. децембра, и то са највећом свечаношћу. Службу су одслужили пет Синодала са вишим бројем цркв. великодостојника у присуству Патријарха и осталих Синодала и великог мноштва народа, ком је новопосвећени Митрополит дијелио нафору пуна два сата.

За тим је Митрополит Гаврил у великој дворани Патријаршије примао честитања од Патријарха и чланова Св. Синода а у сали протосинђелије од осталих црквених достојанственика и чиновника Патријаршије.

Из Н. Скупштине. У недјељу прије подне била је сједница Н. Скупштине, на којој се расправљало о приједлогу закона о зајму, који ће се у износу 3^{1/2} милиона перпера закључити са к. кр. повлашћеним општим аустријским земљишним кредитним заводом у Бечу. О овоме приједлогу у начелу су говорили неколико посланика, послје чега је приједлог у начелу једногласно примљен. У појединостима је такође вођена дебата и приједлог је у појединостима великом већином примљен. Како је министар финансија болестан, то га је заступао председник Министарског Савјета г. др. Л. Томановић. У понедјељак је била такође сједница и она је врло кратко трајала. На њој је претресен и усвојен у начелу и у појединостима приједлог закона о измјенама и допунама у закону о порезу од 15. новембра 1905. г. са измјенама и допунама од 29. децембра 1910. год. Као и приједлог закона о зајму, и овај је приједлог усвојен онако како је предложен. Посљедња сједница била је у петак и на њој су само неке формалности извршене. Идућа сједница биће чим одбори буду готови са извјештајима.

Годишњи помен. У четвртак 13. о. м. синови и унуци пок. Војводе Михаила Вучинића приређују му годишњи помен у Рогаме, покојниковом родном мјесту, крај стародревне Дукље, гдје је и сахрањен.

Трагична смрт. Са Андријевице нас извјештавају, да је на трагичан начин снашла смрт честиту Даницу, супругу г. командира Радомира Вешовића. Радомир, супруга му и двоје дјеце извезли су се на калешину, који је тјерао сам Радомир. Када су дошли на мост, коњи се поплаше, нагну у страну и преврну кола, из којих сви попадају. Једно дијете падне у ријеку, одакле га је Радомир готово неозлијеђено извадио, сам се тешко озлијеђено, а тако исто и друго дијете му, док је његова супруга задобила смртоносан ударац, од кога је још исто вече издахнула. На глас о овом страшном догађају Њ. В. Краљица благоизвољела је милостиво примити једно дијете Радомирово за свог питомца.

Први снјег. Данас је почео промицати снјег, који је послје подне узео већег маха и већ стао да се гомила.

† Поп Васо Вукотић. Из Ст. Бараца пишу: 7. новембра ове године испустио је своју племениту душу наш омиљени и добри поп Васо, послје једнодневног боловања — по лекарском констатовану под симптомима колере. Покојни поп Васо био је узор свјештеник у својој светој дужности, поштењак у друштву и гостољубиви домаћин до крајности у кући.

Без разлике вјероисповијести сав га је народ у округу барском волио и цијенио — зато је вазда био истицао и биран у свима овд. установима; тако је био: општински одборник, члан управе пјевачког друштва „Братимства“ и ревностни поборник за његово оснивање. Ако се за једног свјештеника може у нашој домовини казати да се очински бринуо за цркву и њен углед и обнову, те се с правом може рећи за пок. попа Васу. Његовом живом заузимању има се захвалити што је обновљена црква Св. Недеље, коју је потрес био порушио, а тако што се и велики народ кући по разним црквама у околини барској гдје се једанпут годишње служи. Његовом иницијативом обновљен је и храм Св. Илије у Мркојевићима, за чим је био заинтересовао г. М. Петровића као онд. управитеља приморја. За овај храм вазда покојник говорио даб и требовало да има сталног свјештеника и да се уреди као какав мали манастир — и подсјећа нашу браћу мухамеданце на прадједовску вјеру.

Пок. поп Васо родио се у Мајинама, од чувене куће Вукотића, која своје поријекло води с Чева. У оном бурним годинама комешања приморског за уједињења с Црном Гором, као дијете побјегао је на Цетиње, са мајком и двије сестре, гдје је свршио онд. богословију. Кад је пукла пушка и објавио се рат турском царству, пок. поп Васо као момчеце додијељен је у интенданцу код руског генерала Василичкова.

Рукоположен је за свјештеника 1879. год и одређен за пароха и учитеља у Ђеклићима, гдје је остао до 1. марта 1881. када је премјештен у Подгорицу, а одатле у Бар 18. фебруара 1888., гдје је из неколико пута био и заступник учитеља по више времена. За његово ваљано службовање Његово Величанство Краљ одликовао га је 14 септ. 1900. год. Даниловим крстом IV. степена, а Митрополит, који га је иначе цијенио вазда као ревностног свјештеника, црквеним појасом.

Као свјештенику додјеливање су му многе дужности, пуне части, као што је дочек Њег. Величанства Краља Бугарског, освјећење камена темељица за нову варош у Бару са Митрополитом и ђаконом итд.

Глас о његовој смрти свакога је изненадио и ожалостио, а још је теже пало на душу народну, што није било дозвољено да се по обреду сахрали и ожали, којему спроводу, заиста нећу претјерати ако рекнем, да је хтио присуствовати цио округ барски и канути сузу жалосницу на његов мртвачки одар, кличући лака ти земља истински службениче одтара Господњег и Бог ти наградио труд, који си као прави пастир стада Његова полагао. Бр...

Из Друштва Црногор. Црвен. Крста. Руско Друштво Црвени Крст из Петрограда послало је 15. септембра о. г. год. Црногор. Црвен. Крсту фр. 10,000 (перп. 9.510) у сврху борбе са колеричном епидемијом.

Управа Црног. Црвен. Крста на својој сједници од 29. септ. о. г. ријешила је, да се горња свота стави Влади на располагање и да се преда Главн. Држ. Благдан, а на XIV својој сједници од 30. новембра о. г. год. поново је ријешила, да се из друштвене благајне изда 10,000 перп. Минист. унутр. дјела на име покрића трошкова учињених око сузбијања колере, као и у сврху помоћи породицама, које су пострадале за вријеме трајања ове епидемије.

Прилози за дјечју болницу. За подизање дјечје болнице за усмену Књажевића Стевана и Станислава привремени одбор примио је овај прилог:

Преко угледног Маршалата Св. Двора Њег. Величанства Краља Господара од госп. Hermapna Meuera из M. Gladbacha фран. 100 (перп. 95-90).

Добротвор. Српска породица Черенковића из Скадра да би оставила што трајнијег спомена имену свог ранопреминулог и непрежаљеног сина Петра, који је био пријављен за ученика цетињске гимназије, а преселио се у вјечност 24. новембра о. г. уписала га је за члана добротвора „фонда сиромашних гимназијских ученика на Цетињу“.

Гимназијска управа по својој дужности а у име „фонда“ благодари породици Черенковића, што је, оставивши трајан спомен свом непрежаљеном сину, помогла ову хуманитарну установу.

ТЕЛЕГРАМИ

Рим, 5. децембра. — Агенција Стефани саопштава да је јуче једна италијанска извидница, која је била отишла на западну страну Хомса, наишла на једну јаку непријатељску бусију. Ту се отпочела жестока борба и непријатељи су се повукли послје подуже борбе. Губитци су непријатељски велики, а Италијанци су имали 4 мртва и 11 рањених. — Према изјави Агенције Стефани апсолутно су нетачне вијести да су Турци имали ма каквог успјеха код Бенгазија.

Софија, 5. децембра. — Данас послје подне држан је један митинг, који је одлучио да позове бугарску владу, да она најенергичније учини протест код Порте, услед крвопролића у Штипу.

Солун, 5. децембра. — У Јенивардару и у околини Копречије констатовани су случајеви колере.

Биоград, 5. децембра. — Краљ је наименовао престолонаследника Александра за команданта пјешадије.

Париз, 7. децембра. — У француском парламенту водиле су се жестоке дебате односно мароканског питања. Жорес је у тим дебатама протествовао против тајног уговора од 1900. год. наглашујући да је тај уговор потекао Италију да у мирно доба нападне на турску провинцију Триполис. У том уговору, каже Жорес, Француска је рекла Италији: ја ћу узети Мароко, а ти узми Триполис Турској, са којом ћу ја одржавати пријатељске односе. Ето, вели Жорес, морал Француске у међународној политици. Француска, као велика сила, није овога пута сачувала своју част. Брисон је протествовао против говора Жересова. Жорес је закључио говором у коме је рекао између осталог и ово: Не тишти ли и вас као и мене, кад гледате гдје отима Италија Триполис Младотурцима, кад гледате гдје Пресија пада као жртва, као кад што је и Пољска пала. Јест, све то вас тиштити, али ви не подижете ваш глас у прилог правде услед тога што сте свезани политиком у Мароку.

Париз, 8. децембра. — Француска Скупштина одобрила је споразум између Француске и Њемачке.

Солун, 8. децембра. — У Битољу је учињен покушај убиства над Насим-бегом од стране неког Халила, који је на њега налетео да га убије. Халил је био спријечен и ухапшен је.

Цариград, 8. децембра. — Један телеграм, који је стигао министарству војном, саопштава, да су Италијанци покушали да се искрцају на југо-запад од Триполиса, али веома жестоки отпор Арапа приморао их је да се удаље од обале, оставши на истој повећу количину материјала.

Букурешт, 9. децембра. — Трговачки уговор између Црне Горе и Румуније поднесен је Сенату.

Техеран, 9. децембра. — Према једном телеграму из Табиса Перси-

јанци су напали на један одред руске војске и пушкарање је трајало цио дан.

Цариград, 9. децембра. — Према званичним саопштењима италијански брод бомбардовао је стражаре острва Сафере, које се налази у близини јемenske обале. — Италијански бродови заробили су у Црвеном Мору једну турску лађу.

Солун, 9. децембра. — 6 италијанских бродова појавили су се код Драча, што је проузроковало велику бојазан. Есад-паша командат Јанине упутио је два баталиона војске у Драч, да би се гарнизон појачао.

Цариград, 10. децембра. — Комисија, састављена од посланика, која је била у Штипу да поведе анкету односно познатог покоља, вратила се у Цариград и изјавила је да су власти могле спријечити покољ. — Према једном телеграму од команданта Триполиса, Италијанци су покушали да прекину телеграфске линије које се налазе код Занзуре, али жестоки отпор Турака и Арапа принудио их је да се натраг повуку. Италијанци су имали том приликом 44 мртва војника, од којих су 3 официра, а Турци су претрпјели губитак од 9 убијених и 40 рањених.

Петроград, 10. децембра. — „Вјесник“ јавља, да је персијски посланик био у министарству спољних послова, гдје је изјавио у име његове владе да Персија прима у свим тачкама руски ултиматум, што је Сасонов примио к знању.

Рим, 10. децембра. — Вијести, које су протурене да је италијанска флота стигла пред Драч, неосноване су.

Солун, 10. децембра. — Италијанска флота отпловила је из Драча, али међутим мобилизација редифа у Валони и Драчу није обустављена.

Званични огласи

СТЈЕЧАЈ

На основу чл. 5. а у вези са чл. 4. „закон о парохијском свештенству“ овим расписује се стјечај на упражњену парохију Барску.

Молбе са односним документима кандидати имају поднијети овој Консисторији најдаље до 20. децембра ове године.

Број 2492. Из Канцеларије Консисторије Цетињске, 8. децембра 1911 год. Цетиње. 1,2

ОБЈАВА

Због колеричне заразе обустављени рад у Подгоричкој Гимназији продужиће се 15. овог мјесеца у 8 сати прије подна, јер је по мишљењу санитетског одјељења престала опасност даље ширења и преношења заразе, пошто за потоњи мјесец дана није било ни једног новог случаја побољевања од колере.

О горњем се извјештавају ђаци Подгоричке Гимназије ради знања и тачног управљања.

П. Бр. 4331. Из канцеларије Краљевског Министарства Просвјете и Црквених Послова 9. децембра 1911. године Цетиње.

ОБЈАВА

Поштанско-телеграфско одјељење ће продавати на јавној лицитацији 14. децембра о. г. пет поштанских коња са потпуним теглећим прибором за исте.

Лицитацију ће држати поштанско-телеграфска станица у Бару у својој канцеларији од 9—12 сати прије подне. Одјељење задржава себи право да се и по лицитацији, ако би му иста била повољна те би коње и комаде уступило понудиоцу највише цијене — послужи истима до 1. јануара 1912 год.

Број 13709. Из пошт.-телегр. одјељења Министарства унутрашњих дјела, 8. децембра 1911 г., Цетиње. 1,1

Службени огласи

ОГЛАС

У извршењу наредбе Краљ. Обл. Суда у Никшићу, од 29. октобра о. г. год., број 4441—IV—1911—1533.

Износи се на јавну продају доље описане непокретност Јована Б. Копривице

из Бањана, за наплату дуга Прве Никш. Штедионице, која је процијењена перпера 2400

Продаја ће се извршити у канцеларији потписатог суда. За продају су одређена три рока: 10. децембра, 25. децембра 1911 год., 10. јануара и 25. јануара 1912 год. од 8 пред подне, па до 5 послје подне.

На првом року непокретност неће се уступити испод процијењене вриједности, на другом хоће и ниже, али не испод $\frac{2}{3}$ процијењене вриједности, на трећему року уступиће се понудиоцу највише цијене.

Сваки је лициант дужан положити јемство 10% процијењене вриједности. Позивају се сви они, који на непокретност имају какво реално право, као и сви они, који имају право прече купње, да се пријаве суду пријед почетка прве продаје.

Опис непокретности:

2 рала орачице, 5 коса ливаде, 1 појата дуљине 14, а ширине 8 лаката по вјетру звано „Бојиште“; граници се: од истока с имовином Ђока и Луке Копривица, од сјевера с имовином Марка Копривице, од запада с остатком Јовановијем, од југа с имовином Благоја М. Копривице и остатком Јовановим.

Број 633. 417—1911.

Велимје, 28. новембра 1911 год.
Краљ. Капетански Суд,
врш. дуж. капетана
П. 221, бр. 959, 1,1 пор. Марко Баговић.

ОГЛАС

У извршењу пресуде Краљ. Обласног Суда у Никшићу, од 28. септембра 1911, број 4037. IV—1911—1306.

Износи се на јавну продају доље описана непокретност Илије Милутинова Бацковића из Дреношнице, за наплату дуга Илије Векова Перуновића из Никшића, која је процијењена перпера 250.

Продаја ће се извршити у канцеларији потписатог суда. — За продају су одређени три рока: 5. јануара, 5. фебруара и 5. јуна 1912. од 8 прије подне, па до 5 сати после подне.

На првом року непокретност неће се уступити испод процијењене вриједности, на другом хоће и ниже, али не испод $\frac{2}{3}$ процијењене вриједности, а на трећем року непокретност ће се уступити понудиоцу највише цијене. Сваки је лициант дужан положити јемство 10% процијењене вредности. Позивају се сви они, који на непокретност имају какво реално право, као и сви они, који имају право прече купње, да се пријаве суду прије почетка прве продаје на дан одређени.

Опис непокретности:

$\frac{1}{4}$ $\frac{1}{8}$ орачице, коријена смокава три, лоза 46 коријена у једном комаду, звано винограда; граници: од истока Мило-сав Шћенов од сјевера пут, од југа Јован Мусин, од запада Милутин Мусин.

Број 733. 381—1911.

Богетићи, 2. децембра 1911.
Капетански Суд,
П. 175, бр. 960, 1,1 кап. М. Мијушковић.

ОГЛАС

Износи се на јавну продају доље описана непокретност Зарије Р. Поповића из Лијеве Ријеке, за измир дуга Миљана Ивановића с друштвом из Турске; — процијењена перпера 2467 и $\frac{32}{100}$

Продаја ће се извршити у канцеларији Кап. суда у Лијеној Ријеци.

За продају одређује се три рока: 18. децембра 1911., 18. јануара и 18. маја 1912 год. од 8 прије подне до 4 послје подне.

На првом року непокретност се неће уступити испод процијењене вриједности, на другом хоће и ниже, али не испод $\frac{2}{3}$ проције, а на трећем року непокретност ће се уступити понудиоцу највише цијене.

Сваки је лициант дужан положити јемство 10% процијењене вриједности.

Позивају се сви они који на непокретност имају какво реално право, као и они, који имају право прече купње, да се пријаве суду прије почетка прве продаје.

Опис непокретности:

Половину од Лањеног поља, које је Зарији, Јеврему и Арсу — Поповићима заједно, у коју полу има четири косе ливаде; уз исту продаје се гора и метех који јој припада, које се граничи: Од истока и сјевера ријека Веруша и земља ком. Поповића, од југа и запада Мирлошевић и пут.

Број 986. 425—1911.

У Л. Ријеци, 18. новембра 1911,
Краљ. Капетански Суд,
П. 200, бр. 955, 1,1 кап. С. Марић.

ОГЛАС

У извршењу рјешења Краљ. Великог Суда од 29. септембра 1911 године, број 1726. II—1911—3 износи се на јавну продају једнокатна кућа покојног Сава Милова Крушке из Доброског Села, налазећа на Цетињу у улици Баја Пивљанина, број 65. Дужина куће износи 6-35 м., ширина 4-60, а има једну повећу собу са портиком, једну малу и кухину са стобором, граници: са кућама Риста и Марка Иваншевића.

Продаја ће се извршити на Цетињу код исте куће, на дан 13. јануара 1912 године, од 9 сати прије подне, па до 4 сата послје подне, а у присуству и под надзором изасланика потписатог суда и старатеља заоставштине покојног Сава Крушке, којег ће се дана и уступити понудиоцу највише цијене ако ова буде повољна.

Позивају се сви они који имају право прече купње, да се пријаве судском изасланику на лицу мјеста прије почетка продаје.

Број 1142. 63—1911.

Цеклин, 8. децембра 1911 год.
Капетански Суд,
П. 157, бр. 964, 1,1 кап. С. Пејановић.

ОГЛАС

Јавна продаја непокретности Луке Милова Мартиновића из Баица, извршиће се 20. децембра 1911 год.

Виђи оглас подписатога суда у 48. броју „Гласа Црногорца“ од 3. новембра текуће године.

Број 935. 477—1911.

Баице, 8. децембра 1911.

Капетански Суд,
кап. Буро Мартиновић.

ОГЛАС

Јавна продаја непокретности Стевана Голубова Баровића из Комана, извршиће се 28. децембра ове године.

Виђи оглас „Гласа Црногорца“ број 49. од 3. новембра 1911 год.

Број 2045. 380—1911.

Бијела Рудина, 1. децембра 1911 год.

Капетански Суд,
кап. Ф. С. Радловић.

ОГЛАС

У извршењу извршне пресуде Краљ. Обласног Суда у Швабику, од 31. августа ове год., број 810. IV—1911—48. Износи се на јавну продају непокретности Божана Станковића из Мокрога, за дуг Драга Мациловића, процијењено перпера 950.

Продаја ће се извршити у канцеларији подписатога суда на Боану.

За продају одређени су три рока: 10. децембра 1911, 10. јануара и 10. априла 1912 године.

На први рок непокретности неће се продати испод процијењене вриједности, на другом хоће и ниже али не испод $\frac{2}{3}$ процијењене вриједности, на трећем року уступиће се понудиоцу највише цијене.

Сваки лицидент дужан је положити јемство 10% процијењене вриједности непокретности.

Позивају се сви они те имају на непокретност какво реално право, као и они који имају прече право купње, да се пријаве суду прије почетка прве продаје.

Опис непокретности:

$\frac{1}{4}$ рала оранице звано „Подкутница“ граничи: од истока и сјевера Милош Станковић, од југа комуницом, од запада са истијем Божом и Јоксимом Станковића, процијењено 750 перпера.

1 рало оранице звано „Гола страна“ граничи: од истока Јоксим Станковић, од сјевера косом до Божове, од југа и запада комуницом; процијењено 200 перпера.

Број 720. 1911—240.

Боан, 4. децембра 1911 г.

Капетански Суд,
кап. Мићо Алексић.

Трговачки огласи

ОБЈАВА. — У смислу § 5. Трговачког Закона објављујем да споредно уз моју обуварску, отварам и кафанску радњу под фирмом подписатог.

Велимље,

Р. 23, бр. 961, 1,1

Гаврило Килибарда.

Приватни огласи

ОГЛАС

Позив на непознате насљеднике

Сходно пропису чл. 94. правила о поступању у неспорним делима овим се обзнањује од стране старатељског судије суда првостеп. београд. окр. београдског да је Илија Филиповић бив. телеграфисте родом у Добрском Селу Краљевине Црна Горе, а умро у селу Кнежевицу 5. маја 1911 год. без завештања. Па како се незна да ли умрли има кога који би оставише имање његово могао по закону да насљеди, — то исти судија позива овим свакога, који би по каквом год основу полагао право насљедства на имање умрлога, да се за годину дана од дана овог огласа, јави старатељском судији суда окр. београдског и докаже о свом праву поднесе; јер ако се до тога времена не јави, маса ће се умрлога, којој је сада одређен за браниоца г. Васа М. Симић, адвокат распоредити према онима, који се за насљеднике јаве и право своје на насљедство докажу па ће им се по том и издати све што би им од имања масалног као насљедницима припадало.

№ 45380 мбр. 6340 3. новем. 1911 у Београду.

Старатељски судија
прв. Суда окр. београдског,
3. бр. 718, 1,3
Мил. Н. Христић.

ОБЈАВА

Одлуком општинског одбора, број доњи, од 4. окт. мј., потписата Управа даваће на јавним лицидацијама под закуп за 1912 год. у доље означеним данима ов. год. следеће општинске таксе:

14. децембра: искључиво право продаје монополисаних артикала с правом на општ. баруку; и кланичне таксе;

15. децембра: таксе на живо и коже;

18. децембра: таксе мјерачине и увозине пића и грожда; и

19. децембра: нове општ. таксе на увозину разне робе, рибе, воћа и др.

Истог дана продаће се под контрамом узимање потребне петролије и шпирита за лампе „Olzo“ за 1912 год.

Личитирање ће се вршити у канцеларији потписате Управе од 8—12 и 2—6 сати после подне, те ће се закупити, као и контрапетролије и шпирита за лампе „Olzo“ уступити понудиоцима најповољнијих цијена, разумије се, ако услови буду одговарали општ. интересима.

Личитанти су дужни претходно положити потребне одређене кауције у јемство, покретним или непокретним добрима, а са детаљнијим објашњењима и условима могу се упознати прије дана личитације, као и на сами дан личитације.

Број 1790. 15—1911.

Ријека, 5. децембра 1911 год.

Управа вар. општине
председник,
кап. П. Краљевић.

Р. 182, бр. 974, 1,1

ОГЛАС

Над покретном и непокретном имовином Манојла Јовановића, овадшњег трговца, који је због презадужености нередовним путем пошао у иностранство, овај је Суд својим ријешањем од 22. октобра ове године, број доњи, отворио стјешциште.

Овим се позивају сви, који су ма којим начином заинтересовани у доби стјешцишне масе, да се најдаље до 1. фебруара 1912 године са својим потраживањима пријаве овоме Суду. Доцније пријављена потраживања Суд неће узимати у обзир.

Број 5819. IV—1911—1999.

Подгорица, 28. новембра 1911 г.

— Краљ. Обласни Суд, —
председник

Р. 85, бр. 944, 2,3

Д-р С. Дрљевић.

ОБЈАВА

ЦРНОГОРСКА ПИВАРА „ОНОГОШТ“ У НИКШИЋУ

Држаће на 5. јануара 1912. године у својој канцеларији личитацију за превоз својег пива Никшић—Цетиње и повраћај празних суда обратно.

Ко жели на томе инкантирати нека изволи тога дана присуствовати личитацији.

Личитанти морају имати по 4 добра теретна воза са добрим коњима и гаранцију у акцијама или непокретностима од 2000 кр.

Никшић, 25. новембра 1911.

Р. 65, бр. 941, 3,3

Управа Пиваре „Оногошт“

ОБЈАВА

ЦРНОГОРСКА ПИВАРА „ОНОГОШТ“ У НИКШИЋУ

Отвара од 15. децембра о. г. у својој кући механичко-браварску радионицу

у којој ће се уз најумјеренију цијену вршити сви послови, који у ову струку спадају, као: поправка мотора, шивањих машина, и т. д. израда шпорета и пећи, гвоздених врата и прозора, покривање кућа цинком и прављење водовода.

За веће послове обратити се непосредно Управи Пиваре.

Никшић, 29. новембра 1911.

Р. 68, бр. 949, 2,3

Управа

Ко хоће да заради 20—30 круна на дан?

продајом артикала, који је нуждан за свакога човека, — нека пише на адресу Stadler Budapest, Bathary utca 5. П. п. бр. 920, 4,6

Објава о личитацијама

Према прописима чл. 8, 9, 10 и 25 правилника варошких општина и чл. 18 правилника о мјерама и мјерачини, потписана управа даваће на јавним личитацијама под закуп за 1912 годину, у доље означеним данима тек. год. ове закупе.

17. децембра, Освјетљење Старе и Нове вароши од 9—12 прије подне.

17. децембра, Кланична такса од 2—5 после подне.

20. децембра, Монопол Артикли од 2—5 после подне.

21. децембра, Увоз на страну воће од 9—12 прије подне.

21. децембра, Издавање хлеба сиротињи од 2—5 после подне.

23. децембра, Увоз на живо и коже од 2—5 после подне.

28. децембра, Увоз на страну робу 10% од 2—5 после подне.

28. децембра, Одржавање чистоће од 9—12 прије подне.

30. децембра, Мјерачка такса од 2—5 после подне.

31. децембра, Увоз на страну пиће од 9—12 прије подне.

Личитирање ће се вршити у канцеларији потписане Управе, прије којег су личитанти дужни положити кауцију у готово 10% или у непокретностима 30% од излицитиране цијене.

Контратски услови могу се виђети у канцеларији потписане управе сваког дана у одређеним урама, и на дан личитације.

Број 1944. Из канцеларије Управе општине вароши Подгорице, 1. децембра 1911 год. Подгорица. Р. 187 бр. 971 1,1

КОНКУРС

Код Црногорске Пиваре „Оногошт“ у Никшићу биће по свршетку овогодишњег биланса упражњено мјесто

књиговође и коресподента

Рефлектанти нека изволе најдаље до 15. јануара 1912. год. своје инструиране понуде поднијети Управи Пиваре.

Првенство имаће они, који су већ у пиварама водили књиге, а потребито је и знање немачког језика.

Р. 52, бр. 967, 1,2 „УПРАВА ПИВАРЕ ОНОГОШТ“

НА ЗНАЊЕ

Набавио сам вишу количину доброг италијанског црног вина.

Вино је анализирано у Одјељењу Народне Привреде о чему имам увјерење да је изврсно.

Продајем по умјереној цијени; а на вишу количину јевтиније.

Цетиње, 10. децембра 1911.

Атанас Златаров,
Македонац.

Р. 40, бр. 972, 1,3

Извјешћујемо све наше сроднике, пријатеље и познанике, да ћемо нашем предрагом и премилом оцу, односно ћелу

† Војводи МИЈАЈЛУ

давати годишњи парастос у четвртак на 15. овог мјесеца у 10 сати пред подне, а на гробљу гдје је наш предраги и незаборављени покојник сахрањен.

Враничке Њиве, децембра 1911.

Ожалошћени: синови:

ком. Милутин, Буро и Милош и унук Стево. Р. 58, бр. 963, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом ненадне смрти наше никад непрежаљене супруге, односно мајке и снахе,

† Јелене

која се после десетодневног боловања пресели у вјечност 30. новембра, у цијету младости — у 22. години свога живота, сматрамо за своју нарочиту дужност изјавити овим путем своју највећу и доживотну благодарност многобројним пријатељима, кумовима и познаницима, који било лично, телеграфски и писмено узеше учешћа у овој нашој големој жалости.

Најсрданија хвала г. г. лекарима: Кујачићу и Сужњевићу, који се трудише и својски заузимаше, да нашу покојницу отргну од неумитне смрти. Такође хвала г. г. свештеницима: Петровићу и Велашевићу, који над покојницом опјело извршише и до вјечне куће је испратише.

Неизмјерна и догробна хвала и благодарност нашим пријатељима Мартиновићима, — роду покојнице, који на глас о болести покојнице дођоше, те се око ње за вријеме болести онако својски заузимаше и не жалише ни труда, ни средстава, да нашу покојницу од смрти избаве, при посљедњем часу на онако дирљив начин оплакаше и тијем нам знатно тугу ублажише.

Неизмјерна хвала госпођама из Данилова града, Грлића, Ђурица, Лакића, Шарановића, Пажића, Богђевића, Фрутка, обје Главице и Гргуновића, који у онако великом броју дођоше и покојницу ожалише и тијем нас у неколико утјешилише.

Хвала нашој браћи Орјелучанима, који за вријеме болести наше миле покојнице долазише и око ње се много трудише, братски је ожалише и до гроба испратише.

Још једном хвала свима и свакоме, који било којим путем узеше учешћа у овој нашој големој жалости.

Данилов Град, 7. децембра 1911 г.

Ожалошћени: свекр прото Милутин Бошковић; супруг поручик Бошко; син Љубомир; њевер Радован; свекрва Милосава; заове: Видосава и Љубица. Р. 257 бр. 965 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег никад непрежаљеног сина, односно брата, ђевера и синовца,

† Николе Ш. Вуисића

који првог овог мјесеца у најљепшем цијету своје младости — 22 години живота, посље по-

дуже и тешког боловања у Америци и овђе испусти своју душу — сматрамо за најсветију дужност овим путем изјавити вјечиту благодарност и понизно признање Његовом Краљевском Височанству Престолонашљеднику Данилу, који нам са својим телеграфским учешћем, маце велики дио туге и жалости.

Хвала на телеграфским саучешћима: Његовом Високопреосвештенству господину Митрополиту Митрофану; г. г. сердару Јанку Вукотићу, Милу Ложићу, Андрији Поповићу, Мирову Меденици; народним посланицима: попу Шћепу Мартиновићу, Блажу Анђелићу, Зарији Вукотићу, Ристу Рашовићу, Алекси Чукићу, Радолу Стаматовићу, Јанку Тошковићу, Милети Гаранчићу, Тодору Лекићу, Бећу Влаховићу, Николи Булатовићу и Михајлу Јелићу; г. г. Душану Ђукићу, Новаку и Митри Вујошевићу, Симону Кажичу, Јелени П. Вуисић, Митру и Божани Поповић, кап. Ристу Бошковићу, Арсу Милићу, Радосаву Решићу, Милији и Љубици Вуисић, Бошку Бошковићу, Спасу и Новици Вујошевићима и Луки и Миљану Вуисићима.

Пуна хвала лекарима: г. д-р Далезију и д-р Михајлу Вукчевићу, који се својски заузимаше да болесника отму из чељусту неумитне смрти. Протојереју Новици Симићу и свештенику Станку Булатовићу који при погребу чинодјелствоваше.

Доживотна благодарност наставнику и наставницама основне школе г. Павићу Обреновићу, госпођи Ирени Вешовић и госпођици Једимији Радичевић са ђацима, који спровод увеличаше и вијенац на гроб покојникове положише.

Вјечита хвала нашој браћи и пријатељима Ровчанима и Морачанима из све околине; Лиловцима, Плаћанима, Блатињанима, Дријенчанима, Требаљевцима, Дрпљанима, Селиштанима, браћи Речинчанима, Прекобрђанима и другим, који у великим групама на покајање дођоше и покојника до вјечне куће испратише.

Особита и незаборавна хвала у опште грађанству вароши Колашина, које походи покојника за вријеме болести и при погребу присуствова у великом броју.

Још једном хвала свима и свакоме који нам ма којим путем у овој тешкој жалости учествова.

Колашин, 5. децембра 1911.

Ожалошћени: отац Шпиро; мати Стана; браћа: Тодор, Томаш, Зарија и Љубо; сестре: Милица и Јела; снахе: Мијојка и Мара; стриц командир Мато Вуисић с осталим родбином. Р. 320 бр. 966 1,1

БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти и погреба нашег драгог сина, односно унука, синовца и брата

† МОМЧИЛА

који се после кратког боловања преселио у вјечност 22. октобра ове године, за особиту дужност, сматрамо овим путем благодарити пријатељима са Цетиња, Подгорице, Никшића, Бара, Ријеке, Колашина, Жабљака, Лијева Ријеке, Шавника, Берана, Велимља и Треча на телеграфским и писменим саучешћима.

Доживотна хвала браћи Васојевићима, који у оноликим масама дохиташе, братски оплакаше и до вјечне куће драгога нам покојника допратише.

Понаособ хвала грађанству вароши Андријевице, који су га онако својски здрава миловаца, болна походили, ожалили и сахранили.

Свима незаборавна хвала.

Андријевица, 1. децембра 1911 г.

У име породице ожалошћени:

Р. 105, бр. 962, 1,1 отац Миљан Јалевевић.

БЛАГОДАРНОСТ

Поражени ненадном смрћу нашег доброг и никад непрежаљеног супруга, оца, брата, таста дједа и т. д.

† Симона М. Вукотића

који се у понеђелник ујутру, 28. прошлог мјесеца, у 71-ој години живота пресели у вјечност, сматрамо за свету дужност изјавити нашу дубоку благодарност Његовом Краљ. Височанству Књазу Престолонашљеднику, који нам приватним путем изјави саучешће, узносећи покојникову непоколебљиву оданост Његовом Дому, — и Његовом Краљевском Височанству Књазу Мирку на онако топлим, телеграфски изјављеном нам саучешћу.

Особита хвала Њег. Високопреосвештенству г. Митрополиту Митрофану на изјављеном нам саучешћу.

Доживотна благодарност пријатељима, познаницима и својти са Цетиња, Ријеке, Подгорице, Данилов-града и Никшића, који дођоше у великом броју, да милог нам покојника до вјечне куће испрате, као и онима, који нам — пошто им је то било немогуће, — упутише многобројна телеграфска и писмена саучешћа.

Хвала браћи Спужанима, Мартинићима, Црнчанима, Стијењанима, Ђуриочанима, Новоселанима, Даљамашима и Грбљанима који у великом броју, са својим главарима на челу дођоше, да покојника ожалели и до вјечне куће испрате.

Хвала свјештенику г. попу Луки Радовићу, који над покојником одржа опјело, као и учитељу г. М. Јововићу, који са ђацима мјесне основне школе спровод увелича.

Незаборавна хвала поручику г. Машану Ђурановићу, који се на гробљу са покојником дирљивим говором опрости, још један пут хвала свакоме, ко нам, ма којим путем пружи утјехе у нашој тешкој жалости.

Спуж, 7. децембра 1911.

Ожалошћена породица: супруга Неда; син Вуко; кћери: Милена и Даница; сестре: Маре, Станица и Јаница; зетови: Петко Пајовић, Буро Ђетковић, Радован Лумовић и остала родбина. П. п. бр. 973 1,1